

Maaliskuun 2018 ohjelma

5.3. ma	Yhteislauluilta	klo 18.30
6.3. ti	Karaoke	klo 18.30
7.3. ke	Tanssit	klo 19.00
9.3. pe	Retki	klo 10.00
10.3. la	Tietokilpailu	klo 17.00
	Lauantaitanssit	klo 19.00

SAARIKIERROS GRAN CANARIAN YMPÄRI 09.03.2018

Lähtö klo 10.00 Plaza Farrayta
Retkisuunnitelma toimitetaan paasta numero,
joka on ilmoitettava lipun oltua.
Liput tsto: jäsenetukortilla 26.02. alkaen 10 €
01.03. alkaen 20 €
Ruokailu San Nicolas, La Granha 4 12 €

10.3. Tietokilpailussa ratkaisun päivä, kuka on kerännyt eniten pisteitä kauden aikana. Jaetaan palkintoja shakkimestarille ja mölkkökisan voittajille.

12.3. ma	Peli-ilta	klo 18.00
13.3. ti	Karaoke	klo 18.30
14.3. ke	Tanssit	klo 19.00
17.3. la	Kauden lopet- tajaistanssit	klo 19.00

*Retki Fuerteventuraan
siirtyy toteutettavaksi syyskaudella.*

Loppukevään aukioloajat kerholla

Toimisto, kirjasto ja lounas normaaliin tapaan **15.3.2018 saakka:**

Toimisto ja kirjasto auki **ma-to klo 10-14**

Lounas **ma-to klo 12.30-13.15**

19.3.-19.4.2018:

Toimisto auki **to klo 10-12**

Kirjasto auki **12.4.2018 asti to klo 10-12**

UUSI KAUSI ALOITETAAN 20.10.2018 TANSSIAISILLA!

Kerhossa uutta meininkiä

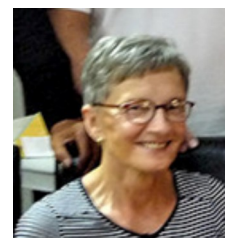
Kerhon toimintakausi 2017-18 on päättymäisillään. Kausi on ollut vauhdikas, hallituksen kokoonpano uudistui merkittävästi, puheenjohtajakin vaihtui. Muutoksen tuulia on koettu muutenkin, monella toiminta-alueella on uudenlaista otetta. Tiedotuksen painopiste on verkossa ja siellä onkin saatavilla hyvin tietoa ja juttuja jäsenistä ja jäseniltä itseltään. Tietokanavana on lisäksi kerhotilan taulut ja tämä lehtinen. Eikä unohdeta hallituksen tiedotus-tilaisuuksia, jossa voidaan tuoreeltaan kuulla ja keskustella jäsenten kanssa.

Ohjelmalliset illat ovat piristyneet ja monipuolistuneet. Uudistunutta lounastarjontaa keuhataan yleisesti. Leikkimielisissä kisailuissa, kuten mölkyssä, petankissa, golfissa, pelataan entisillä säännöillä, mutta hymy huulella. Vakavampaa otetta taitaa olla biljardissa ja shakissa ja tietokilpailuissakin, mutta mielenkiintoista silti. Uutta on yhteiskunnallinen keskustelukerho, jossa kiihkottomasti keskustellaan niin EU:sta, Natosta, Venäjältä kuin sisällissodastakin.

Tällaisella meiningillä jatketaan. Uusi kausi aloitetaan 20.10. tanssiaisilla. Silloin nähdään.

Hyvää kesää kaikille ja tervetuloa kerhon toimintaan syksyllä!

Raija Pitkänen
päätoimittaja

Elvi Riipinen tiskaa

Ihminen ei tule toimeen ilman ruokaa ja elämiseen taitaa liittyä muitakin asioita mutta nyt keskitytään tähän ruokapuoleen ja haastattelen kerholla tuikitärkeätä tehtävää suorittavaa Ellua. "Tiskari Ellu" on toimittajan antama nimitys, jota saan Ellun luvalla käyttäjä!

Vapaaehtoistyöntekijänä Ellu on toiminut viime keväästä asti kun Puuskan Esko iski häneen kiinni ja pyysi häntä keittiöhommiin ja tiskaamaanhan sitä sitten mentiin aina keskiviikkoisin ja tietysti myös tarvittaessa. Kaikenmoista vapaaehtoistyötä Ellu on harrastanut myös Suomessa koko ikänsä eli homma ei ollut uutta vaan on hänellä jo verissä.

Ellu on toista vuotta nyt Las Palmasissa miehensä kanssa, tätä ennen he viettivät lomia lähinnä Inglesissä. Mutta kuten sanottua, Inglesiin kyllästyy äkkiä ja ihminen kaipaa muutakin kuin hiekkadyynejä.

Ellu on Ruokolahdelta kotoisin mutta asuu nykyisin Imatralla miehensä kanssa. Ensi vuonna he tulevat tänne jo syyskuun viimeinen päivä (olen kade)...ja tarkoitus olisi pidentää aikaa vuosi vuodelta kun Suomen kesät on mitä on....no ne me kaikki tiedetään, ei ole ollut paljon kehumista kun juhannuksenakin on sää melkein pakkasen puolella...!

Ellu lähti vapaaehtoistyöhön samasta syystä, mitä monet muutkin eli vapaaehtoistyössä on mainio tilaisuus nähdä ja tutustua erilaisiin ihmisiin ja homma on mukavaa vaihtelua. Vapaa-ajan ongelmia tuskin Ellulla paljon on muutenkaan sillä hän harrastaa petankkia pari kertaa viikossa, bouleta Svenska Klubbenilla kerran viikossa, mölkkyä joka toinen viikko ja lisäksi lauantaisin tieto-kilpailua. Lukeminen on myös mieluinen harrastus, täällä tulee Ellun mukaan luettua enemmän kuin Suomessa. Lisäksi, jos rusketusta ja aurinkoa kaipaa, he lähtevät Inglesiin ja viettävät siellä sitten koko päivän.

No miten päivä tiskarina sitten sujuu? Ellun vastaus tähän: tulen joka keskiviikko aamulla klo 9 kerholla ja työt loppuvat klo 14.30. Tulen myös joskus illalla tiskaamaan ja silloin työaika on 18-22. Joka päivälle on omat tiskarinsa niin aamulla kuin illallakin ja aina kun kerholla on tilaisuuksia. Tiskarin työhön kuuluu siis tiskaaminen ja sitä kyllä riittää heti aamusta alkaen, sillä myös ruoanlaitosta kertyy kokoajan tiskiä. Päivisin on yleensä noin 50-60 lounaan nauttijaa ja lautasia tulee 4-5 korillista plus kaikki lasit, jälkiruokakulhot ja "vehkeet" eli niin monta kertaa kone käy. Kaikki tiski esipestään käsin. Työhön kuuluu myös astioiden paikalleen laitto eli koneen tyhjentäminen ja kuivumaan jättäminen iltatiskoja varten. Ruoan jälkeen tiskii menee siis aikaa yhdestä puoleentoista tuntiin. Lautaset ovat raskaita nostella eli siinä pitää keksiä ergonomiset työtavat, jotta ei paikat riku! Myös kattilat ja pannut vaativat riukskoja otteita. Työhön kuuluu myös keittiön lattian pesu, kokit itse siivoavat hellat. Tiskarit eivät myöskään puutu ruoanlaittoon sillä silloin pitäisi olla suoritettuna hygieniapassi.

Tiskareista on koko ajan kova pula ja ihme kös tuo sillä työ on raskasta jo vanhemmalla iällä työ ei enää suju kuin tanssi nuorena. Summa summarum: miehet ja naiset olisivat tosi tervetulleita tähän hommaan eli vapaaehtoisia toivotaan lisää tähän iloiseen porukkaan!

Kuten huomataan, Suomi-Kerhon pyörittäminen vaatii paljon työtä ja henkilökuntaa eli ruoka ei "tipu taivaasta suoraan" kuin Manulle illallinen" kuten sanonta kuuluu!

Ensi vuonna Ellu haluaa edelleen toimia vapaaehtoisena jos häntä tarvitaan ja varmasti tarvitaan.

Säde Pystynen 7.2.2018

Maija Katajamäki vetää käsityö- ja askartelukerhoa

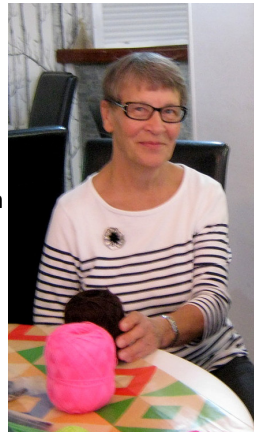
Suomi-Kerholla toimii useita harrastuskerhoja kerholaisten kaikinpuolista viihtyvyyttä ja hyvinvointia edistämään. Kevään viimeiseksi vapaaehtoistyöntekijöitä koskevaksi jutuksi olen valinnut Maija Katajamäen vetämän käsityö- ja askartelukerhon. Nyt seuraa siis juttua todellisesta "Täti Moonikasta" eli Maija Katajamäestä, vai sosisiko Maija Poppanen paremmin sillä kaikenmoisia poppaskonsteja on Maijan ryhmäläisineen käytettävä ideoinnissa ja materiaalihankinnoissa! Tuo Täti Moonika taisi tulla mieleen kerhon valmistamista karnevaalihuutoista, mitkä keikkivat yhden jos toisenkin kerholaisen päässä karnevaalien aikaan!

Maija vetää Suomi-Kerholla joka keskiviikko käsityö- ja askartelukerhoa sekä lisäksi torstaisin hän mittaa halukkaiden verenpaineita kello 12-14. Näitä molempia hommia hän on tehnyt nyt kahden vuoden ajan. Kerron ensin verenpaineen mittauksesta. Tämä verenpaineen mittaus on osoittautunut tosi tärkeäksi kerhon palveluksi sillä joka kerta Maijan luona käy noin 25-30 henkilöä ja joskus on ollut niin kova ruuhka, että mittareitakin on tarvittu kaksin kappalein yhtä aikaa. Toinen toiselle pöydälle ja toinen toiselle ja siitä vaan mittaukset käyntiin.

Jos mittauksen tulos on hälyttävä, Maija neuvoo henkilöä kääntymään lääkärin puoleen. Niitä palveluita kaupungista löytyy niin julkiselta kuin yksityiseltäkin puolelta. Verenpaineen mittaajaksi Maijaa pyydettiin silloisen puheenjohtajan toimesta, mihin hommaan Maija mielellään suostui.

Maija toimii käsityö- ja askartelukerhon ohjaajana joka keskiviikko. Tähän hommaan hän itse halusi ja pyysi silloiselta puheenjohtajalta lupaa ja sen hän myös käsityön ystävien onneksi sai sillä toiminta on ollut vireätä ja myös kerholla hyödyllistä, siitä kerron myöhemmin.

Kerho alkaa heti ruokailun jälkeen ja kestää usein jopa kello viiteen asti. Osanottajia kerhossa on vaihtelevasti 10-13 henkeä, tänä vuonna on yksi mieskin uskaltanut mukaan. Kerhossa pyritään käyttämään tosi paljon kierrätysmateriaaleja ja siinä on vaikka mitkä poppaskonstit mukana kun porukka keksii mistä mitään voi tehdä. Maija kulkee joka paikassa aina silmät ja korvat auki ja saa myös suunsa auki tarvittaessa, sen voivat myös kaikki Maijan tuntevat allekirjoittaa!

Mitä kerhossa sitten tehdään. Ensinnäkin siellä saa jokainen tehdä omia töitänsä tai sitten Maijan ehdottamia juttuja. Porukan henki on hyvä ja huumori kukkii, onhan kaikilla sama harrastus eli kiinnostus luovuuteen ja käsillä värkkäämiseen! Tänä kautena on askarreltu mm. joulukoristeita kerholle ja itsenäisyyspäivän juhliin sinivalikoisia kukkia ja muita koristeita. Suomi-Kerholla olemme saaneet ihailla kahvipusseista valmistettuja joutsenia. Ne ovat todellisia taidonnäytteitä ja luovat kauneutta ja viihtyisyyttä kerhon tiloihin. Iloiset karnevaalihatut olivat kerholaisten tekemiä ja ystävänäpäiväkortit myös. Kerhon toiminnasta on siis myös suuri hyöty Suomi-Kerhon erilaisia tilaisuuksia silmälläpitäen! Kerhossa on myös askarreltu mm. erilaisia perhosia monenlaisista kierrätysmateriaaleista, koruja juomatölkkiä nipsuista ja vanhat tuikkukynttilän alustatkin ovat päässeet uusiokäyttöön. Niitä onkin kertynyt tänä vuonna runsaasti sillä porukka on joutunut lämmittämään pirttejään niillä. Onneksi nyt on jo lämpenemään päin! Kirjaston poistokirjatkin palvelevat osaltaan edelleen ihastuttavina paperienkeleinä. Kahvipusseista saa tehtyä vaikka mitä, kasseista ja pannunalusista kestokukkasiin ym. Tässä kerhossa vain mielikuvitus on rajana.

Ideoita Maija hankkii siis silmät, korvat ja suu auki sekä hommaa myös erilaisia alan kirjoja. Netti on myös tänä päivänä oiva ideapankki. Maijan luovuuteen ja kädentaitoihin saimme tutustua kerholla tammi-helmikuussa pidetyssä yhteisnäyttelyssä, missä Maijan suloiset ja myös vähemmän suloiset hahmot, muun muassa haisuli, seikkailivat kerhon ikkunalaudalla. Kolme niistä lähti myös minun mukaani, mm. juuri se haisuli. Oli niin hurmaavan pelottava, että oli pakko hankkia se lastenlapsien iloksi! Miksi Maija sitten halusi mukaan vapaaehtoistoimintaan? Syy on sama kuin monella muullakin eli Maija ei vaan osaa olla tekemättä mitään ja tykkää olla ihmisten kanssa tekemisissä. Tässä hommassa saa myös paljon uusia ystäviä, mikä ei aina ole itsestään selvyyttä vanhemmalla iällä. Samoja vapaaehtoishommia hän aikoo jatkaa myös ensi syksynä.

Työelämänsä Maija on tehnyt hoitoalalla sairaaloissa ja vanhainkodeissa, siitä parikymmentä vuotta pelkästään yötyössä. Maija on kotoisin Jalasjärveltä mutta nykyään Maijalla ja Sepolla on asunto Helsingissä ja mökki Padasjoella. Pienenä kuriositeettina mainittakoon, että Maijan ensimmäinen matka miehensä Sepon kanssa oli häämatka minnekäs muualle kuin Las Palmasiin 48 vuotta sitten. Se oli varmaan enne sillä nyt he ovat täällä jo seitsemättä talvea. Sitä ennen he olivat pari lyhyempää pätkeä Torrevejassa ja heille se riitti kuten myös allekirjoittaneelle parin talven jälkeen. Henki ja ilmasto Las Palmasissa on paljon suotuisampi viihtymisen kannalta! Kerhotoiminnan lisäksi Maija käy pari kertaa viikossa seurakunnan tilaisuuksissa, niin helluntalaisissa kuin evankelisluterilaisissakin, heittelee mölkyä joka toinen perjantai, sauvakävelee, lukee jonkin verran ja tekee tietysti käsitöitä. Suomessa harrastuksiin voidaan lisätä monipuolinen liikunta. Keväinen laskettelureissu Lappiin on ihan pakollinen ja kesällä mökillä polkuveneily ja soutu nivelairoveneellä? (En ole ennen kuullutkaan tuosta niveljutusta, voisi olla minullekin hyvä. Sillä tavalla ainakin osuisi oikeaan laituripaikkaan, siinä nimittäin soudetaan kasvot menosuuntaan päin)! Eräänlaista luovuutta nämäkin harrastukset kuvastavat. Maija tykkää myös

liikkua metsissä ja myös marjastus ja sienestys on lähellä sydäntä. Lisäksi Maija harrastaa mökillä puutarhanhoitoa ja myös uistelua ja katiskakalastusta on mieluista.

Kerhon vapaaehtoistyö antaa voimaa kaikkeen muuhunkin toimintaan ja pitää ihmisen vireänä ja sitä myöten pysyy kroppa ja mielikin virkeänä myös eläkkeellä ollessa! Ei tarvitse voivotella, että ei ole mitään tekemistä!

Sarja jatkuu uudella innolla ensi syksynä joten olkaa kuulolla!

Säde Pystynen 4.3.2018

Mölky

Mölkykisan mestaruustaisto käytiin 2.3., jolloin oli ensimmäinen lämmin kesäpäivä pitkän ja kylmän talven jälkeen. Kisasta tuli jännittävä. Kuusi loppukilpailuun selvinnyttä heittäjää kilvoitteli tasaväkisesti voitosta. Mestaruus ratkesi vasta tarkistuslaskennan jälkeen. Kauden mestari on Tuula Partanen (keskellä), toisena Raimo Lassila ja kolmantena Raili Huotari.

Karaoke

Kisan voitti Irmeli Vesterinen, jonka voimakas ja hyvä ääni ja laulujen osuva tulkinta vetosi tuomaristoon. Toiseksi tuli Esko Puuska (kuvassa vasemmalla), jonka eläytyminen lauluteksteihin oli se juttu, jolla sija heltisi. Kolmanneksi sijoittui Lauri Kostilainen persoonallisella ja uskottavalla esiintymisellä sekä monipuolisella ohjelmistolla.

Suomi ja Espanja

Suomi ja Espanja ovat hyvin erilaisia eurooppalaisia valtakuntia. Espanja on kaikilla tavanomaisilla mittareilla suurempi kuin Suomi. Vaikka Suomen pinta-ala on suurempi kuin Italian ja pienempi kuin Saksan, niin Espanja on vielä suurempi. Väestön ja sen moninaisuuden eroista tuskin kannattaa edes järkevästi keskustella.

Suomalaisten keskeisin turistikohte on Viro. Ruotsi ja Espanja tarvitaan yhdessä ennen kuin saadaan sama yöpymismäärä kuin Virossa. Joka tapauksessa Espanja kiehtoo suomalaisia tavattomasti. Se on suhteellisen kaukana Ruotsiin ja Viroon verrattuna, mutta lentokoneella melko lähellä.

Kun kysyy Suomeen jääviltä sukulaisilta ja tuttavilta, että mitä he haluaisivat lahjaksi Espanjasta, niin useimmiten vastauksena on aurinko ja lämpö. Näitä lahjoja voi tietenkin tuoda hieman vesitettynä iloisena mielenä ja lentokeltältä hankittuna hunajarommina. Luonnonvoimille ei mitään voi.

Espanja

Jotkut matkaajat haluavat tutustua kohdemaahansa tavallista enemmän. He saattavat opiskella maan kieltä ja lukea maan historian käännekohtia. Näin ainakin sukulaisille ja ystäville tavallisesti kerrotaan. Usein tutustuminen jää flamencon kastanjettien hankkimiseen ja huimiin tarinoiniin hotellien ja uima-altaiden moni-ilmeisestä elämästä. Sopivasti illanistujaisissa lausuttu espanjalainen ilmaisu, Hola, Cerveza, Vino Blanco/Tinto vahvistaa syventymistä kulttuurin saloihin.

Nämä kulttuurin pintarakenteet ovat useimmiten se taso, jossa turistit liikkuvat. Kotoiset ongelmat ja tiukka työtahti painaa tavallisesti enemmän kuin jatkuva perehtyminen espanjalaiseen elämänmenoon.

Miksi pitäisi perehtyä siihen, miksi sähköjohdot on vedetty enemmän kuin vaarallisen näköisesti? Miksi pitäisi pohtia rakennusten keskeneräisyyksiä tai kahvilakeskustelujen desiibelirajoja? Miksi pitäisi pohtia raha-automaattien tai vuokra-asuntojen laitteiden toimimattomuutta? Töihin on mentävä. Lapsi on vietävä tarhaan. Kaupassa on käytävä jossain matkojen päässä. Anoppikin/appiukkokin vaatii aina sitä ja tätä lisäpalvelusta. Tässä vielä kieliopintoja ja kulttuuriin perehtymistä!

Espanjaa tarkemmin

Näin päästäänkin helposti asioihin, joita Espanjassa talven pakkasia paossa olevat henkilöt voisivat oppia ja viedä mukanaan tuliaisina kotimaahansa.

Tavalliselle viikkoturistille nämä asiat eivät avaudu.

Päällisin puolin molemmat maat näyttävät moderneilta eurooppalaisilta mailta. Kuitenkin kulttuurin syvärinteissa on huomattavia eroja. Asian voisi kuvata niin, että Suomessa on siirrytty byrokratiayhteiskuntaan ja Espanja on vielä suurelta osin kansalais koti. Jos Espanjassa paikallinen joutuu sairaalaan, niin siellä on vähän päästä koko suku, usein yötä päivää. Jos Suomessa joutuu sairaalaan, niin sukulaisia saavat hoitajatkin tikulla etsiä. Espanjassa ei tutustuta ystävään, vaan ystävän ystäviin. Naimisiin ei mennä parisuhteeseen, vaan osaksi moni-ilmeistä sukulaisjoukkoa. Vaikka Espanja täyttää luonnollisesti monet EU:n vaatimukset, niin ilman tuttuja ja erityisesti tutun tuttuja asioiden hoito saattaa monimutkaistua. Lakien tulkinta on usein taitolaji.

Me suomalaiset hieman ihmettelemme tällaista yhteiskunnallista toimintaa. Tosin emme tietenkään ihmettele hirviporukoiden, salaseurojen ja muiden äijäporukoiden sekä lasikattoa särkevien feministien toimintaa.

Uusi tuontilaji

Molemmilla puolilla, byrokratiayhteiskunnalla ja kansalaiskodilla, ovat hyvät ja huonot puolensa. Kuitenkin eräässä asiassa espanjalaiset vetävät todella pitkän korren.

Asia liittyy siihen, mikä on vaivannut suomalaista yhteiskuntaa jo vuosia ellei vuosikymmeniä: koululaiset ja erityisesti pojat yksinkertaisesti tyhmenevät vuosi vuodelta. Tämä ei ole enää muheva otsikko iltalehdissä, vaan ikävä tosiasia opetusministeriön pöydällä. Ministeriö ei luonnollistikaan osaa tehdä asialle mitään ja tutkijatkin ovat usein sormi suussa.

Espanja ei ole PISAn parhaita maita. Mutta jotain sieltä olisi opittava. Yllättäen keskuksena ovat karnevaalit. Tämä keväinen tapahtuma kokoaa lapsia ja aikuisia joka kylästä ja kaupunginosasta. Jokaiselle löytyy paikka ja kaikki nauttivat koko vuoden valmisteluista ja esiintymisistä. Tämä on todellista yhteisöllistä, kansalaiskodin toimintaa.

Meillä kokoavia organisaatioita ovat urheilun eri lajit. Tosin toiminta tapahtuu vanhempien rahoilla ja sitä vetää muutaman urheilijan kansainväliset saavutukset. Joukkonautinta on toki olemassa, mutta se on vähäistä. Kilpailumentaliteetti on liian vahvasti esillä. Lapset eivät pääse luontaisesti omaksumaan hyvälle elämälle kuuluvia aineksia, joita ovat mukanaolo ja kaikkien tasavertainen hyväksyntä.

Yhdistämällä espanjalaisten yhteisöllisyys ja elämästä nauttiminen pohjoisten pakkasten ja tuulien määrätietoisuuteen on asia, joka meidän olisi opittava ja kerrottava eteenpäin. Siihen varmaan kuluu monta talvea Kanarian lämmössä, mutta joskus se on aloitettava. Ei anneta periksi. Lapsemme tarvitsevat muitakin tuliaisia kuin käsin kosketeltavia.

Pekka Arinen